

Sygn. akt II K 621/17

1 Ds. (...)2017

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2018r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Karolina Raszowska

przy udziale prokuratora ---

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 17 maja 2018r.

sprawy **A. O. (1)**

córki I. i I. z d. C.

ur. (...) w G.

oskarżonej o to, że:

w dniu 29 września 2017r. w Ś., woj. (...), kierując samochodem osobowym m-ki R. (...) nr rej. (...), nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że zbliżając się do oznakowanego przejścia dla pieszych przy placu (...) nie ustąpiła pierwszeństwa przejścia prawidłowo poruszającej się na tym przejściu M. W., uderzając ją tym pojazdem, w wyniku czego M. W. doznała wieloodłamkowego złamania podstawy kości V śródstopia prawego oraz powierzchownych urazów wielomiejscowych, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała na czas powyżej 7dni,

tj. o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k.:

orzeka:

I. na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. warunkowo umarza postępowanie karne przeciwko oskarżonej **A. O. (1)**, przy czym ustala, że spowodowała ona nieumyślny wypadek;

II. na podstawie art. 67 § 1 k.k. wyznacza oskarżonej **A. O. (1)** okres 1 (jednego) roku próby;

III. na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonej **A. O. (1)** nawiązkę w wysokości 2.000 zł (dwóch tysięcy złotych) na rzecz oskarżycielki posiłkowej M. W.;

IV. na podstawie art. 629 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. obciąża oskarżoną **A. O. (1)** kosztami postępowania, a w tym zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 220 zł, tytułem zwrotu wydatków sądowych poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie i na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza jej opłatę w kwocie 60 zł.

SSR Radosław Gluza

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 27 września 2017r., około godz. 9.00, pokrzywdzona M. W. wyszła z (...) w Ś., kierując się w stronę przejścia dla pieszych, przy placu (...). M. W. zamierzała przejść na drugą stronę ulicy w kierunku Urzędu Miasta. Przed wkroczeniem na jezdnię pokrzywdzona rozejrzała się w lewą i prawą stronę. W związku z tym, że nic nie nadjeżdżało wkroczyła na jezdnię.

Dowód:

zeznania świadka M. W., k. 25 – 26.

W tym czasie spod apteki przy placu (...) w Ś., ruszyła oskarżona A. O. (2), która kierowała swoim samochodem m-ki R. (...) nr rej. (...). Po włączeniu się do ruchu w odległości około 15 metrów od przejścia dla pieszych, oskarżona kierowała się w stronę ulicy (...). W pewnym momencie popatrzyła w lusterko wsteczne, w rezultacie czego nie zauważyła M. W., przechodzącej po przejściu dla pieszych z prawej na lewą stronę jezdni.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej A. O. (2), k. 44.

Pojazd kierowany przez oskarżoną, potracił M. W. w lewą nogą, a następnie została ona uderzona prawym lusterkiem w pierś. W wyniku tego pokrzywdzona utraciła równowagę i przemieściła się na przednią szybę samochodu m-ki R., uderzając w nią barkiem, po czym upadła na jezdnię.

Dowód:

zeznania świadka M. W., k. 25 – 26,

wyjaśnienia oskarżonej A. O. (2), k. 44,

protokół oględzin miejsca wypadku drogowego, k. 5 – 6,

szkic, k. 14.

W pojeździe oskarżonej zostało uszkodzone prawe lusterko oraz popękana szyba czołowa.

Dowód:

protokół oględzin pojazdu, k. 3 – 4.

A. O. (2) zatrzymała auto, podeszła do M. W. i zaczęła ją przeproszać.

Dowód:

zeznania świadka M. W., k. 25 – 26,

wyjaśnienia oskarżonej A. O. (2), k. 44.

W wyniku zaistniałego wypadku M. W. doznała złamania wieloodłamowego podstawy kości V śródstopia prawego oraz powierzchownych urazów wielomiejscowych. Bezpośrednim skutkiem złamania kości śródstopia u pokrzywdzonej, było naruszenie czynności jej prawej dolnej kończyny, trwające dłużej niż 7 dni.

Dowód:

zeznania świadka M. W., k. 25 – 26,

opinia sądowo – lekarska, k. 32 – 33.

Pokrzywdzona po wypadku została przewieziona karetką Pogotowia (...) na (...) Szpitala im. (...) we W., gdzie po wykonaniu badania rtg i zaopatrzeniu kończyny dolnej w opatrunek gipsowy, została wypisana do domu.

Dowód:

kserokopia kary informacyjnej, k. 29,

M. W. w związku z doznanymi obrażeniami ciała wystąpiła o zadośćuczynienie do zakładu (...) S.A., gdzie pojazd kierowany przez oskarżoną miał wykupioną polisę OC. Na dzień wyrokowania postępowanie szkodowe nie zostało zakończone, zaś pokrzywdzona do tego czasu uzyskała od ubezpieczyciela kwotę 2.400 zł.

Dowód:

zeznania świadka M. W., k. 25 – 26,

oświadczenie M. W., k. 137.

A. O. (2) posiada prawo jazdy od dnia 10 grudnia 2007r. Na dzień 09 listopada 2017r., nie miała na swoim koncie punktów karnych,

Dowód:

wydruk z bazy (...), k. 41.

Oskarżona A. O. (2) ma 21 lat, jest stanu wolnego, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Oskarżona jest przedstawicielem handlowym w firmie (...) z/s w S., zarabia około 4.500 zł miesięcznie. Nie była karana sędownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej A. O. (2), k. 44,

informacja z K., k. 40.

Oskarżona przyznała się do zarzucanego jej czynu i złożyła wyjaśnienia, podając że nie zauważyła pokrzywdzonej, gdyż zapatrzyła się we wsteczne lusterko.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd Rejonowy oparł się na wyjaśnieniach oskarżonej A. O. (2), zeznaniach świadka M. W. oraz zgromadzonych dowodach o charakterze materialnym.

Oceniając przedstawione powyżej dowody sąd uznał, że sprawstwo A. O. (2) w zakresie zarzucanego jej czynu, nie budzi jakichkolwiek wątpliwości. Zachowanie oskarżonej opisane w części wstępnej wyroku wypełniało znamiona występku z art. 177 § 1 k.k. Oskarżona bowiem w dniu 29 września 2017r. kierując samochodem m-ki R. (...) nr rej. (...), nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, powodując nieumyślny wypadek. Nie obserwowała ona bowiem należycie przedpola jazdy, w rezultacie czego nie ustąpiła pierwszeństwa M. W., która przechodziła przez przejście dla pieszych, powodując jej potrącenie. W rezultacie tego zdarzenia pokrzywdzona doznała obrażenia ciała, skutkującego naruszeniem czynności jej prawej dolnej kończyny, na okres powyżej 7 dni.

Dokonując ustaleń w zakresie sprawstwa i winy oskarżonej, Sąd Rejonowy uznał za zasadne zastosowanie wobec niej środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania karnego. W ocenie sądu w niniejszym przypadku zachodzą wszelkie przesłanki zastosowania tej instytucji – określonej w art. 66 k.k. W pierwszym rzędzie

wskazać należy, iż nie budziły jakichkolwiek wątpliwości okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonej czynu, który pozostaje zagrożony karą pozbawienia wolności nie przekraczającą 5 lat. Stan faktyczny został bowiem ustalony w oparciu o wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej oraz zeznania świadka M. W. i znajdował dodatkowe potwierdzenie w dowodach o charakterze materialnym. Równie niewątpliwy pozostawał fakt zawinienia po stronie oskarżonej. W tym zakresie sąd mając na uwadze okoliczności popełnienia czynu, uznał iż stopień jej winy nie był znaczny. Sąd miał tu na uwadze przede wszystkim to, że oskarżona dopuściła się nieumyślnego naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, które choć doprowadziło do wypadku, to nie stanowiło rażącego przekroczenia. Czyn jakiego dopuściła się A. O. (2), pozostaje społecznie szkodliwy w stopniu wyższym niż znikomy. Niemniej jednak przy uwzględnieniu przesłanek określonych w art. 115 § 2 k.k. stwierdzić należy, że nie jest on znaczny w rozumieniu art. 66 § 1 k.k.

Wreszcie wskazać należy, iż po stronie oskarżonej występuje pozytywna przesłanka kryminologiczna. Nie była ona karana sędownie za przestępstwa, a jej właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania oskarżona będzie przestrzegać porządku prawnego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. umorzył warunkowo postępowania karne wobec oskarżonej, oznaczając okres próby na 1 rok. Sąd uznał, że zastosowanie wskazanego środka probacyjnego w stosunku do oskarżonej, będzie wystarczające dla zapobieżenia ponownemu popełnieniu przez nią czynu zabronionego.

Jednocześnie sąd na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzekł od oskarżonej A. O. (2) na rzecz pokrzywdzonej M. W. nawiązkę w wysokości 2.000 zł. W ocenie sądu nie budzi wątpliwości, że szkoda niemajątkowa, jaką pokrzywdzona poniosła w wyniku zaistniałego wypadku przewyższa przyznaną kwotę, lecz dane dostępne w czasie orzekania nie dawały podstaw do jej pełnego stwierdzenia. Ponadto w zakresie zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez pokrzywdzoną, toczy się postępowanie likwidacyjne w (...) S.A. gdzie otrzymała ona już częściowe świadczenie z tytułu doznanych obrażeń ciała.

Na podstawie art. 629 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. sąd obciążył oskarżoną w całości kosztami postępowania, a w zasądził od niej koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa. W związku z tym, że pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej nie wniósł o zasądzenie na rzecz M. W. zwrotu poniesionych wydatków sądowych, sąd nie zawarł tego rozstrzygnięcia w wyroku. Sąd orzekł jednakże o zasadzie poniesienia wszelkich kosztów postępowania przez oskarżoną, co powoduje że należność ta będzie mogła być przyznana na zasadzie art. 626 § 2 k.p.k., po uprawomocnieniu się wyroku.

SSR Radosław Gluza